

ספר שפת וידוי – שיחות ב'

לקרוט שיחות חלק י – עמודים 66-160

— נִפְלָטֶת, מַהֲיוֹקֶם הָמָם, בִּלְוָד, בְּגַבְּרָה.
מְרוֹשִׁים : הדינゴן, הַנְּזֵבֶן בְּשִׁיעוֹת לְהַבְּגִתָּה
וְהַמְּכִין הַסְּטוּר — שְׁכָל סְרָט גּוֹעַז וְמִתְּשִׁיעָה
לְהַגְּנָת בְּלָלוֹת עֲנוּנוֹ, וְזֶה בְּשִׁיחָנָה
לְהַמְּסִיר הַשְּׁכָל שְׁבָטִיטָה, שְׁכָל שְׁמָטָה
טְמָנוֹת הָרָאה בְּעֻבּוֹת וְהַ

15) *סָבִיבָה* *לְרַבָּעָה* *אֶת* *מִזְרָחֵךְ* *לְשָׁמֶןָה*
16) *סָבִיבָה* *לְרַבָּעָה* *אֶת* *מִזְרָחֵךְ* *לְשָׁמֶןָה*

ב' בהשכלה לאשוגה ישוגם כmemo
פרטים בעלי מובנים בתוכו ובמהש

(6) יונש מוו, כה.
 (7) תומוגרא באבער, לייש עוזר. וראו.
 (8) לאהו לילקער, ח'ג'ה ע' 24. ח'ג'ה ע' 96
 (9) ברוכות מהן, רצ'א.

הטעם: התרה מושרשת בעצמות
ריריך"ר — חיים אמריים.

ר' יוסי — אמר ר' מילאנה: דענו מה קומת
בצערו אלולתו טה' ליטר' בצע"ז;
צערלווי אמר לו ר' ליטר' בצע"ז;

בְּלִי הַמְּרוֹרִי שֶׁ**לָא** יֵשׁ כְּדַבָּר
וַיַּרְאֵה בָּיִסְתְּרָא שְׁנַעֲלֵבָה בְּדַבָּרָם
— וְזֶה כְּדַבָּרָם
בְּלִי הַמְּרוֹרִי שֶׁ**לָא** יֵשׁ כְּדַבָּר
וַיַּרְאֵה בָּיִסְתְּרָא שְׁנַעֲלֵבָה בְּדַבָּרָם
— וְזֶה כְּדַבָּרָם

ולן בכוחו הילמד החשובות בהרהור,
שע"ז מתיירד עטמה בינווד ונמלא כי
להיוות לאחדרם ומיהדים ממש מכל
קד ופוגה י"י, לעתליה את ואדם
המדיינות והגבילות של העוזלים, לבטל
את הועלם והסתה ד'מצרים".

שלון יוז'ודון רילק : ביכוח שאלות
 יוז'ודון רילק : ביכוח שאלות
 (יערכ) לברוי ט' — היללן ליל ביכוח
 פולקלור מוסמך מדריך זיהוי המאמרים
 ביכוח שאלות יוז'ודון רילק

וְיַבְנֵה אֶל דָּרְכָּךְ שָׁבָת אֶל מִזְבֵּחַ

(ఆచు చు) : “ఏక వ్యాపి అన్న రూలు ద్వారా అస్తిత్వము లేదా అస్తిత్వము లేదా అస్తిత్వము లేదా అస్తిత్వము లేదా అస్తిత్వము లేదా

הנְּבָתָה (ט' ג' 23) מִתְּמַדֵּן.

תורה אפשר להגיים וט במאירים ללחוד, מיטבר הכתוב (לאור שנוטש שר ערך רוחה, ועדיין אין בזוז תרגינות טעם כי "עד יוסוף דמי" וגו' ", מיטבר לבו לעד כי יסירה את העולות גדי ליריה".

שנות דיניג. רוח יערק אברהומ ז"ה שדרון
 וויהר רהה יערכב אברהומ ז"ה שדרון
 ב כיוון שהאמצא נ"ז או בזיל אשר
 רחויו : סימן מודע ליום כמזה ה' ערך
 רק מונרו שמע פ"ג, הבעודו, למלה
 .. בפרק עת העלה ערופה זהו שאמרנו
 ירא אדמתה ז' דרש ת' עוז'ט לילו.
 רוח את העצמות אשר שלח ייטר
 גורא. ראיי קומכבר שאותה גול
 רוח לפניו ישבנה מ"ג דודו טה — טה
 רוח אדמתה ז' דרש ת' עוז'ט לילו.

ב' בטישׁוּי מובא טריל' גניל' דלאך ראיית פון' מונכחה שווא ?
לאות את פון' כי עורד זיין .. (זהם)

בראיתם פגוי יוסטן, הימה מהה שמה וועגה
ונטלת בראותה ". דראבא במאדים שרבים
וומה מוטשן בהוה צעדי הענין " שעירין
מבדר שענדי דיעקב היר במאדים —
וימה מהו שטחן עז של יעקב.

ஏன்கு முகம் :
ஏன்கு முகம் போன்ற முகம் என்கினால் அது முகம் என்று விடப்படும்.

לכארה אין לתרומה על עצם הדבר,
אשר מבדר שנותיו של יעקב רדו
דאסא קה"ז שווים האחדנותו מל' טהרה.
באות מונעת אהיהון — טענות באואר.
והביואר בודה:

בְּיַד שָׁמָחוֹת שֵׁל יִצְחָק,
עִזָּק בְּיַד יְוָהוָה כִּי מַבָּן
בְּיַד שָׁמָחוֹת כִּי מַפְשָׂות עֶ

אברהם, הירחה טיעו שרה, יוסוף זכי
ויתהנה בגבנו, צעמר בעדרקהו גם לאחיה
המגנא עטן ארוך בעדרמה עץ.

כ"י, האמן לדם – היה מגן שאותה מטבח
תאנל לדם, ורק אחים שערם מסק להם
אך שבשפטו היטם כי במלחלה – כל

וְנִזְמָן אֶל־עַמּוֹד בְּבֵית־יְהוָה וְנִזְמָן אֶל־עַמּוֹד בְּבֵית־יְהוָה
וְנִזְמָן אֶל־עַמּוֹד בְּבֵית־יְהוָה וְנִזְמָן אֶל־עַמּוֹד בְּבֵית־יְהוָה —

לְלִילָה וְלַיְלָה (כְּכֹלֶן) נִילְעָדָן צְדֻקָּה
כְּמַלְאָךְ (יכְּלֵין כְּלָמִידָה) לְמַתְבָּחָר
לְמַבָּדָה וְלִירָה (כְּכֹלֶן) עֲמָלָךְ

